

อุปสมบทที่วัดท่าซุง

อาตมาอยู่สหรัฐอเมริกา ๑๓ ปี ตั้งใจกลับมาบวชที่วัดท่าซุง กลับมาเมืองไทยราว ๆ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๒๔ (กลับไปนอนค้างคืนที่บ้าน ๑ คืน เพื่อบอกบิดามารดา) แล้วก็มาอยู่วัดท่าซุงจนถึงวันอุปสมบทเมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๔ ขณะนั้นอายุ ๓๓ ปี

ช่วงอาตมาเป็นนาค หลวงพ่อเรียกอาตมาว่า "แป๊ะ" แล้วท่านถามอาตมาว่า

"แป๊ะ" แปลว่าอะไรได้บ้าง ก็ตอบท่านว่า

"คนแก่" แต่หลวงพ่อบอกว่า แปลว่า "ขาว" ก็ได้ เพราะตอนกลับมาจากสหรัฐฯ ตัวจะขาว ท่านเลยเรียก "แป๊ะ" ตั้งแต่แรกและตลอดมาจนติดปาก จึงภูมิใจที่หลวงพ่อบอกได้ตั้งชื่อนี้ให้ คล้ายกับหลวงปู่ปานที่เรียกหลวงพ่อบนชื่อเล่นเช่นกัน (ที่คนทั่วไปรู้จักนามว่า หลวงพ่อฤๅษีลิงดำ หลวงปู่ปานตั้งชื่อเล่นให้ "ลิงดำ") หลวงพ่อได้ถามว่า

"จะบวชนานแค่ไหน" ตอบท่านว่า

"ไม่ทราบครับ" เพราะไม่มั่นใจ ทั้ง ๆ ที่ตั้งใจว่าจะมาบวชยาว พอมาอยู่วัดแล้วรู้ว่าการอยู่เป็นพระตลอดไปไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะช่วงนั้นพระที่บวชหลายพรรษากำลังจะสึกไล่เลี่ยกันหลายองค์เลย จึงต้องพิจารณาดูไปที่ละวัน ท่านจึงบอกว่า

"เอาอย่างนี้ ให้ตั้งใจบวช ๓ ปีก่อน พอครบ ๓ ปี ตั้งใจบวชอีก ๓ ปี พอครบอีก ๓ ปี ตั้งใจบวชอีก ๓ ปี พอครบ ๙ ปี แก่ก็แก่แล้ว จะสึกไปทำไม ให้ตั้งใจอย่างนั้นนะ" ก็ตอบท่านว่า

"ครับ"

ขณะ เป็นนาคอยู่ที่วัด หลวงพ่อได้เมตตาอย่างมาก เวลาท่านรับแขกก็ขึ้นไปพาท่านบนศาลานวราช พอเลิกรับแขกเวลา ๑๖.๐๐ น. ท่านชวนไปตรวจงานแถว ๆ พระจุฬามณี ฯ (ตอนนั้นสร้างห้องพักแถวตึกอำนวยการ ชวนไปนั่งคุยแถว ๆ นั้น จนเย็นจึงกลับที่พัก)

เช้าวันหนึ่งใกล้วันบวช หลวงพ่อกำลังจะเดินทางเข้ากรุงเทพฯ พอเจออาตมาเดินมา หลวงพ่อก็สวดขึ้นมามาก ๆ แบบสวดนาค โดยสวดว่า สุนาคู เม ภันเต สังโฆ แล้วถามว่า

"สวดนาคคล้องหรือยัง" ตอบท่านว่า

"พอได้แล้วครับ"

"ไหนลองสวดให้ฟังหน่อย" ก็สวดว่า

"เอสาหัง ภันเต" พอหลวงพ่อดูอินเสียงที่อาตมาสวด ท่านพูดว่า

"นี่มันทำนองเจ๊กนี่หว่า พระพุทธเจ้าเป็นแขก ต้องสวดให้เป็นเสียงแขก" แล้วก็สวดให้ฟังใหม่ ท่านก็ว่านี่มันทำนองเจ๊ก

พวกตำรวจอยู่แถวหน้าตึกก็พากันหัวเราะ แล้วอาตมาก็ไปช่วยพระประเคนอาหารเช้า

หลังจากอาตมาบวชแล้ว เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๒๔ เมื่อหลวงพ่อกลับจากกรุงเทพฯ ในตอนเย็น ลงทำวัตรสวดมนต์ นั่งกรรมฐานกันทั้งวัด หลวงพ่อนั่งเป็นประธาน พอเลิก หลวงน้าอรุณรองเจ้าอาวาสเตรียมพานรูปเทียนแพ ให้อาตมาถวายสังฆทานสักการะแก่หลวงพ่อบวช

พอหลวงพ่อบรับพานจากอาตมาแล้ว ท่านก็ใช้ฝ่ามือตบศีรษะอาตมาเต็มแรงพร้อมพูดว่า

"ไอนี้มันใช่ได้" แล้วก็ตบอีกครั้งที่ ๒ เต็มแรง พูดว่า

"ไอนี้มันใช่ได้" แล้วก็ตบอีกครั้งที่ ๓ เต็มแรง แล้วพูดว่า

"ไอนี้มันใช่ได้" มือท่านหนักมาก

ท่านตบ ๓ ครั้ง พูต ๓ ครั้งว่า "ไอ้มันไข่ได้" ทำให้ปลื้มใจมาก ตั้งแต่อาตมาบวชอยู่ที่วัดท่าซุง
ยังไม่เคยเห็นพระองค์ไหนบวชแล้วเข้าไปถวายสักการะแล้วหลวงพ่อดูแบบนั้น ก็นับว่าแปลกดี จากนั้นหลวงพ่อบอกขึ้นยืน แล้วจับมือที่อาตมายังพนมมืออยู่ บีบ
๓ ที และถามว่า

"แกกินข้าวเย็นหรือเปล่า"

"เปล่าครับ"

"เออดี ถ้าศีลบริสุทธิ์ จะไม่หิวข้าวเย็นนะ" แล้วหลวงพ่อก็กลับกุฏิ พวกเราก็ทยอยกลับที่พัก

วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๒๔ เป็นวันวิสาขบูชา หลวงพ่อทำพิธีพุทธาภิเษกองค์แก้วสารพัดนึก พระภิกษุทั้งวัดได้เข้าร่วมพิธีในพระอุโบสถทุกองค์
พอเสร็จพิธีหลวงพ่อก็ออกมาจากโบสถ์ เดินรอบและสั่งให้อาตมาหิ้วของตามหลวงพ่อเดินรอบโบสถ์ และไปนั่งตรงหลังหลวงพ่อบนแคร่ที่ศาลาพระพินิจ
(ช่วงทำพิธีอยู่ เกิดพระอาทิตย์ทรงกลด บิดามารดาของอาตมานั่งอยู่รอบโบสถ์ ร่างทรงศาลเจ้า ที่เพชรบูรณ์ก็มากับบิดา ได้บอกให้บิดากราบที่พื้น
บอกว่าลือคือนพ้าพระอาทิตย์ทรงกลด พระพุทธเจ้าเสด็จมา บิดาตะโกนเสียงดัง ๆ ว่า "กวง ๆ" แปลว่า "สว่าง"
ตั้งแต่นั้นมาบิดามารดาก็เลื่อมใสศรัทธาหลวงพ่อดลอดมา)

ราว ๆ วันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๒๕ อาตมาและหลวงพี่ชัยศรี ช่วยหลวงพ่อย้ายของอะไรบางอย่างในกุฏิหลวงพ่อ อยู่ ๆ หลวงพ่อก็ตบว่า

"แป๊ะ ! นับจากวันนี้เป็นต้นไป แกหมดสิทธิ์สึกแล้วนะ" ก็ตอบท่านว่า

"ครับ"

ปีแรก ๆ หลวงพี่โอมอาตมาไปนวดหลวงพ่อบ่อย ก็เล่าเรื่องอเมริกาให้ฟังขณะนวดไป ได้เข้าไปอยู่ใกล้ชิดบ่อย ไม่เคยถูกดู ก็รู้สึกว่หลวงพ่อใจดี